

<p>הטור (אורח חיים קט'ו): ומה ראו לומר סליחה אחר תשובה כי ע"י תשובה הקדוש ברוך הוא סולח דעתיב וישוב אל ה' וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח.</p>	<p>בשיבנו אבינו לתורתק. וקרבנו מלכנו לעבוֹדָה. ומחזינו בתשובה שלקה לפוך: ברוך אתה יהוה. הרוצה בתשובה:</p>	<p>תשובה – קרבתה' להיות עבד ה'</p>
<p>שם"ב, י"ב, יג: ויאמר רוז אל נטע חטאתך לה' ויאמר נתן אל רוז גם ה' הקביר מטהתך לא תמות. בעל התנין, איגרת התשובה (י"א): האמונה והבטחון להיות נכון לבוטח בה, כי חוץ חסד הוא וחנון ורוחם ורב לסלוח תיקף ומיד שמבקש מיליה ולילה מהתו יתברך בלי שום ספק וספק ספיקא בעולם. כמו שאנו מברכין בכל תפלא שמונה עשרה תיקף שמבקשים "סלח לנו" וכו', "ברוך אתה ה' חנון המרבה לסלוח". והרי ספק ברכות להקל, משום חשש ברכה לבטלה! אלא אין כאן שום ספק כלל, לאחר שביקשנו "סלח לנו" מחל לנו.</p>	<p>סליחה היכולת להכיר בחטא – מעלה גדולה</p>	
<p>הברכה פותחת בבקשת יוצאת דופן - "ראה נא בעניינו". הדבר תמו. למה אנו צריכים לבקש שה' יעשה ממש מיוחד להכיר את הבעייה לפני שהוא ניגש לפטור את הבעייה? פתיחת ברכת גאולה בבקשת מהא-ל להזדהות עם צער האדם... שה'... יזהה אותו, יקח אותו על עצמו (שיה ייטע).</p>	<p>గאולה גאولات העם וגאولات היחיד רק ה' יודע מהן הצורות האמיתיות שלנו יוכל לעזור לנו.</p>	
<p>תשובה הרשב"א (ח"א סימן ת"ג): כי נלק בטוח בלבתנו בדרכי התורה השלמה, והיא המצלת מן המקרים... כאמור (משלי ו) בשכבר תשמור عليك... ואם חל המקורה כלילים מותר להתעסק ברפואות בלבד שהוא לבו לשמים וידע שאמתת הרפואה ממנה וידרשו. ולא שיכוין שהכל תלוי בסיס הפלוני וברפואת האיש הרופא. ירמיהו י"ז: (יד) רפאי ה' ורפא הוֹשִׁיעַנִי וְאַשְׁעֵה כִּי תַהֲלַתִי אֶתְהָ</p>	<p>רפואה הולכים לרופא; אך ה' הוא הרופא. מקשים להיות בראים כי יש לנו שליחות.</p>	
<p>ב"ח (אורח חיים, ר"ח: י"ב): הלא קדושת הארץ הנשפעת בה, מקדושת הארץ העלונה היא נשפעת גם בפירוטיה שיווקים מקדושת השכינה השוכנת בקרוב הארץ... ועל כן ניחא שאנו מכנים בברכה זו, ונaccel מפריה ונשבע מטובה. כי באכילת פירותיה אנו ניזונים מקדושת השכינה ומטהרתה ונשבע מטובתה.</p>	<p>ברכת שנים השפע מגע מברכת הארץ פרנסה דרך ברכת הארץ</p>	
<p>ברכת שופרות: אֶתְהָ גָּלִילִתְ בָּצָנָן בָּבָזָקְ. עַל עַם קָדְשָׁךְ לְדִבְרָעָמָהָם... בְּקוּלוֹת וּבְרִקִים עַלְיכָם גָּלִילִתְ ובקהל שופר עליכם הופעתן. חזקאל ל"ז: (כא) וּקְבָצָתִי אֶתְם מִשְׁבֵּבִ, וּהְבָאֵתִי אֶתְם אֶל-אֶדְקָתִם. (כו) וְתַהֲיֵה מִשְׁכָּנִי עַלְיכָם וְהִיִּתִי לְהַמְּלָאֵם וְהַמְּהֻהָה יְהִי לִי לְעָם.</p>	<p>קידוץ גלות כל יהודי בארץ מקרב את הגאולה קידוץ גלות מביאה למילוי שכינה (שפוף)</p>	
<p>רמב"ם הלכות מלכים פרק יא, הלכה א: "מלך המשיח... ובונה המקדש ומקבץ נדיי ישראל". הרב קוק (מאמרי הראי"ה): התעוורויות [לגאולה] ורצון שמקורם בקדושה באמונה החזקה בה' ובתורה... זה השופר הגדול והמעולה... ויש שהרצון הקדוש נחלש... [אך יש רצון טبعי... מתקן הרגשה לאומית טبيعית, זה השופר הבינוי הרגיל... אולם יש גם דרגה שלישית... שופר קטן, פסול, שתוקעים בו בהכרח, אם אין שופר כשרBNמצא... אם אפשר התלהבות הקדוש... ואם גם הרגשה אונסית לאומית... גם הם אפשרו... באים אויבי ישראל ותוקעים באזונינו לגאולה... ואינם נותנים לנו מנוח בגולה.</p>	<p>קידוץ גלות 捎甫 גדוֹל – קידוץ גלות מתוך שאיפה לקדושה ולשליחות אלקִית.</p>	